

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. Vtrum requiratur iurisdictio ad Eucharistiæ dispensationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

dist. 2. vbi iubetur Presbyter per seipsum cōmunicare infirmum, sub periculo amittendi sui gradus; & ex Concilio Carthaginensi 4. cap. 38. vbi requiritur necessitas, vt Diacono committatur. Vnde quando Sacerdos commodè per se potest, aut alij Sacerdotes non defunt per quos possit, non potest Diaconus, etiamsi illi præciperetur: quia non potest contra iura obtemperare.

8
Aliquando id potest Diaconus absque cōmissione.

Notandum Tertio; Possè in certo euentu Diaconum sine commissione, imò etiam nolente Sacerdote Eucharistiam dispensare; vt rectè Dominicus Soto in hunc art. contra Siluestrum verbo *Diaconus*: v. g. vt si aliquis infirmus sine viatico esset decessurus, Sacerdote nolente, vel non valente ei succurrere: in tanta enim necessitate censetur Ius Diacono potestatem tribuere: & colligitur ex Concilio Niceno I. can. 14. vbi conceditur Diaconis, vt proferant Eucharistiã absente Episcopo, vel Presbytero: & ex Gelasio epist. 1. cap. 9. & 10. vbi absolute id conceditur Diaconis in necessitate: præsentia enim Sacerdotis, potestate suã abutentis, instar absentis censenda est.

Inferior Diacono.

Notandum Quarto; Inferioribus Diacono cōmitti non posse; nisi fortè in illo casu, quo infirmus sine viatico esset moriturus: tunc enim videtur etiam Laico permitti posse, modo scandalum absit. Probatur; Quia non est contra Ius diuinum, aut contra vllum Canonem, aut contra aliquam Ecclesiã consuetudinem, quã vim legis habeat, præsertim cùm exempla antiquitatis non defint. Nam olim Eucharistia solet dari in manus deferenda domum; & etiam aliquando per pueros mitti ad infirmos, vt suprã qu. 80. art. 12. dub. 1. num. 37. attigimus ex Dionysio Alexandrino.

Laicos.

D V B I V M.

Vtrum requiratur Iurisdicchio ad Eucharistia dispensationem?

9
Ad hoc requiritur aliqua iurisdicchio.

Respondeo, Requiritur aliquam Iurisdictionem vt legitimè & sine peccato fiat; vel ordinariam, qualis est in Pontifice, Episcopo, Parocho, & religionum Prælatis: vel certè delegatam, qualem habent illi quibus id ab ordinario superiore conceditur. Ratio est, Quia bona communia Ecclesiã non sunt distribuenda nisi per eos qui in Ecclesia habent auctoritatem: atqui Sacramenta sunt bona communia Ecclesiã. Item hæc administratio pertinet ad officium pastorale & gubernationem Ecclesiã, sicut publica verbi Dei prædicatio. Colligitur ex Concilio Carthaginensi I. cap. 7. & generatim ex Clementina *Dudum*. de Sepulturis.

10
Sub peccato mortali.

Petes, Quale peccatum est sine tali iurisdictione Eucharistiam administrare? Respondeo, Est peccatum mortale sine facultate ordinarij Pastoris Eucharistiam administrare: quia est vsurpatio iuris alieni in re magni momenti, quæ ex se turbat pacem, & debitam gubernationem Ecclesiã. Potest tamen quis excusari per ignorantiam, vel quia bona fide existimat non displiciturum Pastori, vel eum ratum habiturum.

Et excommunicacione.

Religiosi ipso facto sunt excommunicati si præsumperint Clericis vel Laicis Sacramentum Eucharistiã administrare sine copia Pastoris proprii: Clementina *Religiosi*. de Priuilegijs.

11
Potestas delegandi.

Concessa facultate administrandæ confessionis, aut eligendi confessarij, non intelligitur po-

testas concessa Eucharistiã administrandæ, aut eligendi Ministri Eucharistiã. Ratio est, Quia multæ sunt causæ cur concedatur electio Confessarij, quæ non habent locum in administratione Eucharistiã; & in vno non censetur contineri alterum.

Potest simplex Parochus cuius simplici sacerdoti delegare administratione Eucharistiã, etiamsi ab Episcopo non sit approbatus; quia nullus Canon hoc requirit, & Concilium Tridentinum solum loquitur de Sacramento Confessionis.

Quando in priuilegijs Mendicantium dicitur, eos posse administrare Eucharistiam quouis tempore præterquam die Paschatis Resurrectionis Domini, non est sermo de solo festo Resurrectionis, vt vult Nauarrus; sed de toto tempore Paschali, quando implere volunt præceptum Ecclesiã de annua communione in parœcia: vt sensus sit, præterquam tempore Paschatis, quo volunt implere præceptum Ecclesiã. Vnde etiam ipso die Resurrectionis Religiosi possunt dare Eucharistiam, modo illi quibus dant, iam communicarint vel cōmunicaturi sint in parœcia intra quindecim dies Paschales.

12
Communitio Iustitialis apud Mendicantes.

Si Parochi vel superioris copia non detur, possunt fideles vtgent necessitate accipere Eucharistiam per modum viatici à Religiosis, vel quibuslibet alijs sacerdotibus. Est contra Nauarrum cap. 21. num. 52. Hæc enim censetur esse rationabilis voluntas Parochi, vel certè ipsius Ecclesiã, vt in re tanti momenti ad salutem ei succurratur per quemuis ad hoc idoneum. Angelus V. Excommunicatio c. 5. Casu 12. n. 5. citans Directorium, Hostiensem, & Archidiaconum.

13
Si deest copia Parochi.

Parochus tenetur administrare Eucharistiam subito non solum semel in anno, & in articulo mortis, contra Syluestrum 1. q. 18. V. Confessio; sed quoties ille rationabiliter petit. Itaque, si non nimis frequenter aut sæpius petat quàm eius statum decet, aut reuerentiã Sacramenti conuenit, tenetur. Ita Adrianus in 4. q. 5. de Confess. dub. 8. Sotus dist. 12. Nauarrus in Capit. *Placuit*. de Pœnitentia, dist. 6. n. 152. Ratio est, quia Parochi accipiunt stipendia à fidelibus, non solum vt necessaria præbeant, sed etiam valde vtilia salutis animarum: maxime enim ad munus Pastoris pertinet, vtilia ouibus conciliare: vnde non solum diebus festis, sed etiam alijs frequenter tenentur Parochi sacrum facere vel procurare.

14
Quoties tenetur Parochus Eucharistiam administrare.

Potest sacerdos extra sacrificium sibi ipsi communionem porrigere: v. g. dum agrotat, si non adsit alius sacerdos, qui id commodè possit: Durandus dist. 13. q. 4. Idem potest laicus in periculo mortis, si sacerdotis copiam non habeat: Caietanus in c. 26. Matth. Ita dicitur Regina Scotia quæ nuper indignissimo supplicio in Anglia affecta fuit, habuisse penes se Eucharistiã, & sumpsisse pridie quàm moreretur: sed hæc fortassis dispensationem habuit.

15
Quando Sacerdos sibi ipsi potest porrigere. Quando Laicus.

Sacerdos dispensans hoc Sacramentum in peccato mortali, peccat mortifero sacrilegio. Ratio est, quia ad huius dispensationem est ordinatus, & gratiam accepit. Non tamen videtur peccatum mortale, si contingat, quod est contra Adrianum: aut si etiam deferat in supplicatione; quia ad hoc non videtur propriè ordinatus. Similiter nec laicus peccat mortaliter etiamsi in peccato mortali existens contingat & deferat ad infirmum; quia ad hoc nõ est consecratus. Ita Paludanus & Suares.

16
Administrans Eucharistiam in mortali peccato.

Eam attingens.